
Pawłowice, st. 1, gm. Michałów, woj. kieleckie, AZP 93-61/7

Informator Archeologiczny : badania 32, 116-117

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 14 do 30 września, przez mgr. mgr. Aleksandra Andrzejewskiego, Arkadiusza Horonziaka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, PSOZ). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 302,5 m².

Stanowisko zostało odkryte w ramach prospekcji terenowej Archeologicznego Zdjęcia Polski. Archeolodzy z Instytutu Prahistorii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu przeprowadzili też na nim niewielki sondaż. W latach osiemdziesiątych właściciel pola w trakcie prac rolniczych natrafił na grób skrzynkowy, z którego popielnicę przekazał do miejscowej Szkoły Podstawowej. O fakcie tym powiadomiono Państwową Służbę Ochrony Zabytków dopiero w roku 1997.

Badaniami objęto dwa rejonu stanowiska. Badany obiekt dostarczył 27 osadniczych obiektów archeologicznych z dwóch horyzontów chronologicznych.

Pierwszy, pradziejowy, zaliczyć należy do kultury pomorskiej ze środkowego okresu lateńskiego. Ulokowana tu osada zajmuje zarówno położone niżej wypłaszczenie, jak i rozpoznany wschodni stok wyniesienia. Drugą osadę należy datować na okres wczesnego średniowiecza, na wiek XII. Zlokalizowano tutaj dwa niewątpliwie obiekty mieszkalne, duże (choć bardzo zniszczone) palenisko i także mocno zniszczony piec.

Na uwagę zasługują także znalezione zabytki, wśród których oprócz masowych fragmentów naczyń glinianych i kości zwierzęcych znajdują się zarówno typowe dla osad wczesnośredniowiecznych przęśliki, oselki, czy noże, jak i niezbyt często spotykane na osadach kabłączki skroniowe, czy bransolety.

Należy postulować dalsze badania tego ciekawego i zagrożonego, jak wykazały badania, zespołu osadniczego. Zwłaszcza, że znajdują się tutaj obiekty osadnicze kultury pomorskiej ze środkowego okresu lateńskiego, niemające zbyt wielu analogii. Możemy mieć do czynienia z kompleksem osadniczym, o trudnej do przecenienia wartości poznawczej.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Opole –Wójtowa Wieś, st. 72, gm. loco, woj. opolskie, AZP 92-37/3 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Paluchy, st. 1, gm. Sieniawa, woj. przemyskie, AZP 99-82/42 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Paprotki Kolonia, st. 41, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/73 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

PAWŁOWICE, st. 1, gm. Michałów, woj. kieleckie, AZP 93-61/7

- cmentarzysko kultury łużyckiej z późnej fazy wczesnej epoki żelaza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 10 do 22 sierpnia, przez mgr. Andrzeja Matogę (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Siódmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 240 m².

Kontynuowano badania ratownicze w rejonie „dzikich” wybierzysk piasku w północno-wschodniej i wschodniej części cmentarzyska. Odkryto 3 groby ciałopalne bezpopielnicowe (nr 61-63). Dwa spośród nich posiadały prostą konstrukcję i były skąpo wyposażone. Do obiektów o niewątpliwie wyjątkowym charakterze można natomiast zaliczyć grób oznaczony numerem 62. Świadczą o tym jego rozmiary, bogate wyposażenie a przede wszystkim potężna konstrukcja kamienna, przykrywająca jamę grobową. Stanowił ją rodzaj nasypu (kopca) ułożonego z blisko 750, różnej wielkości, kamieni narzutowych. Pokrywały one kilkoma warstwami całą powierzchnię jamy grobowej, tworząc

w planie owal o wymiarach około 315-320 x 250-270 cm. Na dnie grobu znajdowały się dwa, wyraźnie oddzielone od siebie, skupiska przepalonych kości, przy których złożono łącznie 9 naczyń przystawnych. W skład inwentarza wchodziły również fragmenty kilku kolejnych, celowo rozbitych naczyń, które ułożono na jednej ze ścian jamy grobowej.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Pniówek, st. 15, gm. Zamość, woj. zamojskie - patrz: neolit

Poznań – Nowe Miasto, st. 284, gm. *loco*, woj. poznańskie, AZP 54-28/96 - patrz: neolit

RAŁB, st. 3, gm. Przodkowo, woj. gdańskie, AZP 10-40/73

- cmentarzysko kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez Mirosława Fudzińskiego (Muzeum Archeologicznego w Gdańsku). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 380 - 400 m².

Zarejestrowano:

- grób skrzynkowy, zawierający 2 popielnice (obiekt nr 43)
- 5 palenisk (obiekty nr 44 - 48)
- 2 jamy (obiekty nr 49 - 50)

Materiały i dokumentacja docelowo będą się znajdować w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Pomerania Antiqua”.

Badania będą kontynuowane.

RAŁTY, st. 3, gm. Przodkowo, woj. gdańskie, AZP 10-40/73

- cmentarzysko grobów skrzynkowych kultury pomorskiej (okres HaD/wczesny okres lateński)

Badania przeprowadzone przez mgr. Mirosława Fudzińskiego (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań.

Badania wykopaliskowe prowadzone były przy współpracy grupy młodzieży z IX Liceum Ogólnokształcącego im. Józefa Piłsudskiego w Gdyni (P. Fudziński, M. Mondzelewski, M. Hołowacz, Ł. Patek i M. Letki).

Zbadano powierzchnię liczącą około 2500 m². Odkryto i wyeksplorowano pięć obiektów (nr 41 – 45), z czego dwa to groby skrzynkowe (jeden dwu, drugi jednopopielnicowy) i trzy paleniska.

Cmentarzysko można datować na przełom okresu halsztackiego D na wczesny okres lateński.

Materiały i dokumentacja znajdują się w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Robertowo, st. 17, gm. Brudzeń Duży, woj. płockie, AZP 48-52/39 – patrz: wczesne średniowiecze

Rzędziwojowice, st. 1, gm. Niemodlin, woj. opolskie, AZP 89-34/1 - patrz: środkowa i późna epoka brązu